

[Peter Jørgensen.]

hr. Per Federspiel gør en meget stor indsats for at skabe et forenet Europa. Men når det drejer sig om at koncentrere sig om lokale områder, som kan blive et meget stærkt kraftcenter i det område, det drejer sig om, har jeg fornemmelsen af, at hr. Per Federspiel har nogle vælgermæssigt lidt små perspektiver i problemstillingen kommuneinddelingerne.

Hr. Peter Nielsen har talt så meget om, at der ikke har været tid til at forhandle, og at der er 36.000 mennesker nord for Limfjorden; ja men herregud, det kan da ikke være et problem, vi har i hvert fald de samme problemer i Århus- og Odenseområdet, endda i meget større udstrækning; der er hundred tusinde mennesker f. eks. i Århusområdet, som bliver omfattet af den sammenlægning, der her finder sted. Hr. Peter Nielsen snakker om, at han er imod den tvangsforanstaltning, der ligger i sammenlægningen. Må jeg her gøre opmærksom på, at hvis vi skulle gennemføre en fornuftig kommuneinddeling her i landet, så gad jeg se, om den kunne have været gennemført ud fra frivillighedsprincippet; jeg ved, at det ikke kunne have ladet sig gøre. Hvis borgerne skulle have stemt om denne nye kommuneinddeling, ville den aldrig nogen sinde kunne blive vedtaget. Derfor har man jo netop i de lovforslag, der har været fremsat indtil nu, forladt det såkaldte frivillighedsprincip, som var nedfældet i den tidligere lov om indlemelse af kommuner. Vi har da også oplevet i udvalget, at hvor vi på et givet tidspunkt stillede de mindre kommuner frit med hensyn til sammenlægning, altså opretholdt frivillighedsprincippet, kom de organisationer, som repræsenterede de mindre kommuner, simpelt hen og bad os om at forlade dette princip, og vi gennemførte en lovændring her i folketinget, således at disse kommuner blev underlagt de samme vilkår, som gjorde sig gældende for de større kommuner.

Jeg kan ikke give hr. Peter Nielsen ret i, at dette lovforslag er dårligt forberedt; jeg kan ikke give ham ret af én bestemt grund, og det er, at dette lovforslag er forberedt af den tidligere regering.

Jeg kan som sagt ikke acceptere en udskydelse af dette lovforslag ud fra det argument, jeg tidligere har gjort gældende: at

man simpelt hen ikke kan stille de store byområder så dårligt, som en udskydelse vil være udtryk for. Derfor vil jeg gerne anbefale, at man stemmer for forslaget, som det foreligger.

Til sidst vil jeg gerne takke indenrigsministeren, som jo desværre er sygemeldt, men jeg går ud fra, at en sådan tak alligevel vil komme til ham, en tak for, at han har fulgt det oplæg, det forberedende arbejde, som den tidligere regering har gjort. Jeg tror, vi gør det rigtige ved at gennemføre denne reform, som den er foreslået her.

Per Federspiel: Hr. Peter Jørgensen har en ejendommelig opfattelse af folkestyret her i landet; han bebrejder mig meget kraftigt, at jeg prøver at varetage de vælgers interesser, som har vist mig den tillid at vælge mig i Århus amt, medens hr. Peter Jørgensen alene støtter sig til den tidligere regerings forarbejder i denne sag. Jeg tvivler nu på, at der har ligget en sådan beslutning.

Når hr. Peter Jørgensen siger, at der har været rigelig tid til overvejelse af dette lovforslag, må han vide, at det ikke er rigtigt. Det er rigtigt, at vi for halvandet år siden vedtog loven om den kommunale inddeling, men den sagde herom kun, at spørgsmålet om Århus, Odense og Ålborg skulle tages op til overvejelse. Da vi for ikke så forfærdelig længe siden fik kommunalreformkommissionens betænkning, stod hele spørgsmålet åbent for både Århus, Ålborgs og Odenses vedkommende; der var ikke nogen anbefaling, der var ikke nogen beslutning, og pludselig, ud af en hat, bliver så dette mastodontbegreb, storkommunen, trukket én, to, tre, vær så god, dette er det officielle standpunkt. Jeg kan ikke være enig i dette synspunkt. Det kan ikke være sundt, at kommuner, der hidtil har levet deres eget liv, i og for sig foretager andet end den rationalisering, der består i, at de slutter sig sammen.

Jeg skal ikke gentage, hvad jeg sagde under første behandling af denne sag, men når nu hr. Peter Jørgensen bevæger sig ind på de internationale områder, vil jeg gøre opmærksom på, at hans parti til stadighed har været modstander af imperialismen, og det, vi ser her, er i virkeligheden disse storkommuners imperialistiske tilbøjeligheder til at opsluge alt, hvad der ligger omkring